

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Η πραγματική πατρίδα του πιστού»

Καθώς πλησιάζει η Μεγάλη Δεσποτική Εορτή των Χριστουγέννων, η Εκκλησία προβάλλει τον Πατριάρχη Αβραάμ ως το πρόσωπο που αναμένει την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού· την είσοδο δηλαδή στη Βασιλεία Του, η οποία επισφραγίζεται με την έλευση του Μεσσία. Στο ενδέκατο κεφάλαιο από την προς Εβραίους επιστολή του αποστόλου Παύλου, γνωστό και ως «Κεφάλαιο της Πίστεως», ο ιερός συγγραφέας παραθέτει παραδείγματα πιστών ανδρών της Παλαιάς Διαθήκης. Στο ξεκίνημα αναφέρεται στον Αβραάμ και στη στάση του έναντι της θείκης υπόσχεσης για τη γη της επαγγελίας. Το συγκεκριμένο χωρίο φανερώνει ότι η πίστη του Αβραάμ δεν περιορίζεται στο παρόν, αλλά εδρεύει στην εμπιστοσύνη προς τον Θεό, ακόμη και όταν η υπόσχεση δεν έχει ακόμη εκπληρωθεί. Ο Αβραάμ δεν θεωρεί τη γη της επαγγελίας ως μόνιμη πατρίδα· ζει σε σκηνές, ως «πάροικος» και «παρεπίδημος», γνωρίζοντας ότι η επίγεια ζωή είναι προσωρινή και ότι ο τελικός προορισμός βρίσκεται αλλού.

Έτσι, η γη της επαγγελίας παρουσιάζεται όχι ως το τελικό τέρμα, αλλά ως ένας σταθμός που προαναγγέλλει τη μεγαλύτερη και αληθινή κληρονομιά, την ουράνια πόλη, η οποία δεν είναι ανθρώπινο κατασκεύασμα, αλλά έργο της θείας πρόνοιας για τη σωτηρία του ανθρώπου. Το παράδειγμα του Αβραάμ αποκαλύπτει έναν άνθρωπο που εμπιστεύτηκε απόλυτα τον Θεό και έστρεψε το βλέμμα του πέρα από τα υλικά και πρόσκαιρα προς τα αιώνια και πνευματικά. Έτσι, η ιστορική υπόσχεση του Θεού αποκτά εσχατολογική διάσταση, τονίζοντας ότι οι πιστοί, με έργα και λόγους, δεν δεσμεύονται από τα επίγεια, αλλά πορεύονται με προσανατολισμό την αιώνια Βασιλεία. Κατά τον ιερό Χρυσόστομο, ο Αβραάμ προβάλλεται ως το ύψιστο παράδειγμα πίστεως και υπακοής· όταν έλαβε την εντολή να εξέλθει από τον τόπο του, δεν ζήτησε εξηγήσεις ούτε αποδείξεις, αλλά υπάκουσε άμεσα. Η πίστη του δεν στηρίχθηκε σε ορατά τεκμήρια, αλλά στην απόλυτη εμπιστοσύνη προς τον Θεό. Αυτή η εμπιστοσύνη θεμελιώνει την πεποίθηση ότι η πραγματική πατρίδα του πιστού δεν είναι η επίγεια και πρόσκαιρη, αλλά η ουράνια.

Συνεπώς, ο Αβραάμ καθίσταται όχι μόνο πατέρας του Ισραήλ, αλλά και πρότυπο για όλους τους πιστούς, διδάσκοντας ότι ο χριστιανός καλείται να ζει «έν τῷ κόσμῳ» χωρίς να «είναι εκ του κόσμου», μη προσκολλούμενος στην ύλη, αλλά ποθώντας τα άνω και προσδοκώντας την ουράνια πολιτεία που ο Θεός έχει ετοιμάσει για τους δικούς Του.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, σε έναν κόσμο αβέβαιο, με πρόσκαιρες βεβαιότητες και συνεχείς αλλαγές, το μήνυμα αυτό παραμένει επίκαιρο: να ζούμε ως άνθρωποι της ελπίδας, που δεν καθορίζονται από τα παρόντα γεγονότα, αλλά βλέπουν πέρα από αυτά, στα ουσιώδη που οδηγούν στη Βασιλεία του Θεού. Τα Χριστούγεννα έρχονται να μάς θυμίσουν ότι ο Θεός δεν μένει μακριά· έρχεται κοντά μας, δεν ζει σε απόμακρες πόλεις, αλλά στήνει τη σκηνή Του ανάμεσά μας, για να οδηγή τον άνθρωπο στο καλό, στην πηγή του αγαθού.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Σάββας